

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 837/2019

05.09.2019. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Андрије Јоковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Зорана Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К 8/19 од 01.02.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 374/19 од 15.05.2019. године, у седници већа одржаној 05.09.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Андрије Јоковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К 8/19 од 01.02.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 374/19 од 15.05.2019. године, у односу на повреде закона из члана 439. тач. 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се у односу на остале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару К 8/19 од 01.02.2019. године, између осталих, окривљени Андрија Јоковић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од три године, те због извршеног кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од шест месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године и три месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 15.08.2018. до 31.08.2018. године. Окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета у смислу члана 87. КЗ, као у изреци пресуде, те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 374/19 од 15.05.2019. године, одбијене су, као неосноване, жалбе бранилаца окривљених АА, ББ и Андрије Јоковића и потврђена пресуда Вишег суда у Зајечару К 8/19 од 01.02.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Андрије Јоковића, адвокат Зоран Марковић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев и да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, те да укине побијане пресуде и у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП наводима да радње које је предузело службено лице представљају самосталне службене радње привођење, хапшење, а никако не службену радњу уручење позива. Како службено лице није ни вршило радњу уручења позива, тиме окривљени није ни извршио кривично дело за које је оптужен и оглашен кривим, па је побијаним правноснажним пресудама уз погрешну примену кривичног закона окривљени оглашен кривим и осуђен.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 242. став 1. ЗКП која се односи на достављање писмена – основна правила о достављању, прописано је да се писмена достављају по правилу посредством службеног лица органа поступка који је одлуку донео или непосредно код тог органа, преко поште и друге организације регистроване за послове достављања писмена, органа локалне самоуправе замолним путем преко другог државног органа, телекомуникационим или електронским путем, а изузетно и посредством полиције.

У чињеничном опису дела, датом у изреци првостепене пресуде, утврђено је да је окривљени Андрија Јоковић „у означеном времену и месту, ометао овлашћено службено лице ПУ Зајечар – ВВ у вршењу службене дужности – уручења позива Андрији Јоковићу – као осумњиченом лицу, тако што је по заустављању путничког возила којим је управљао ГТ и у коме се превози окривљени Андрија Јоковић и показивања службене легитимације те изношењу обавештења о службеној радњи – уручивању судског позива окривљени Андрија Јоковић почео да бежи... а када га је овлашћено службено лице ПУ Зајечар ВВ

сустигао и ухватио десном руком за зглоб леве руке окривљени је почео да пружа активан отпор на тај начин што је почео да се отима како би се ослободио, те га је ударио у леви слепоочни део и са врата истраго златни ланац, наневши му лаке телесне повреде“. Дакле, у изреци првостепене пресуде су утврђене све чињенице и околности како објективне које се односе на саму радњу извршења окривљеног, у смислу ометања службеног лица у вршењу службене дужности тако и субјективне које се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, које представљају законска обележја кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, те је, по налажењу Врховног касационог суда, на утврђено чињенично стање правилно примењен закон. Из наведених разлога супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, су оцењени као неосновани.

Поред наведеног, захтевом браниоца се указује и на повреду закона – одредбу члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП али како наведена повреда не спада у круг повреда из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, због којих је бранилац окривљеног овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости, то је у овом делу захтев одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић